

har den Tro, at Højre klistrer sig til den privilegerede Valgret, skal jeg paa Højres Vegne udtale, at vi ingenlunde anser det for en ufravigelig Betingelse for at gaa med til en Forhandling om Landstingets Sammensætning, at denne Valgret bevares. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) udtalte for 3 Aar siden her i Tinget: „Jeg tror ikke, man med Rette kan sige, at den privilegerede Valgret for Højre er det væsentlige, det ene fornødne“, og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har i de samme Dage udtalt: „Vi kan i Højre ogsaa tænke os et andet Grundlag for særlig Valgret end Skatteydelse“. Hermed stemmer den Udtalelse, som jeg her har fremsat paa Højres Vegne.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte ved Forelæggelsen, at Regeringen fastholder, at Tokammerssystemet bør opretholdes, da det er af stor Vigtighed, at Sagerne belyses saa alsidigt som muligt. Nej, det er ikke Fundamentet for Tokammerssystemet, thi den alsidige Belysning kan man opnaa ved at putte de Personer, hvorfra Belysningen skal komme, ind i et Etkammer. Den vilde maaske endda være mere virksom, om den blev anbragt paa den Maade. Nej, Fundamentet for Tokammerssystemet er, at den politiske Afgørelse skal være præget af de forskellige Kræfter, der viser sig i Samfundslivet, og dette Præg sikres kun ved de to Kamre. Man kan parallelisere det — men naturligvis kun til en vis Grad — med, hvad der finder Sted f. Eks. indenfor Haandværks- og Industrifagene. Der samler man ikke alle industrielle Arbejdsgivere og Arbejdere og lader en saadan Forsamling træffe Afgørelsen af alle de Spørgsmaal, som der kommer frem, med Stemmerflertal, nej, Afgørelsen træffes af Repræsentanter for de forskellige Interesser, mellem hvilke der paa denne Maade finder en Afbalancering Sted. Det er Fundamentet for et Tokammerssystem.

Jeg skal da sluttelig sige herom, at vi ønsker et effektivt Tokammerssystem, og Højre agter at søge at faa tilvejebragt et andet Grundlag for Landstinget end det nuværende, saaledes at der skabes et Landsting, der i saa fuldt Maal som muligt kan udfylde den Plads i Statslivet, som Grundloven har tilkendt det, og som jeg nylig har skitseret. Et saadant Landsting og Forholdstalvalgmaadens Gennemførelse til Folketinget anser vi for absolut nødvendigt, om Samfundets Udvikling skal blive betrygget.

Wenzel Neergaard: Naar Regeringen har fundet det paakrævet at gaa til en samlet Forfatningsrevision, paatrænger sig uvilkaarligt det Spørgsmaal, om dette ogsaa kan siges at være paatrængende nødvendigt eller endog blot ønskeligt. En Forandring af hele Grundvolden for Landets politiske Liv er og maa altid blive en meget alvorlig Sag og kan, hvis der ikke under Behandlingen af den finder de nøjeste Undersøgelser og Prøvelser Sted, bringe Udviklingen bort fra det, som alle besindige og rolige Borgere kræver, nemlig en maadeholden Fremskridtspolitik, og ind i lige det modsatte. Dette gælder ikke mindst, naar man vil gaa til Forandringer af saa gennemgribende Karakter som dem, her er Tale om.

Man spørger uvilkaarligt, naar man ser dette Forslag: Hvad har været Regeringens Motiv til at fremsætte det? Er der sket noget, som har virket hindrende for denne Regerings Planer? Ingenlunde, tværtimod forekommer det mig, at denne Regering saavel i dette som i det andet Ting har mødt al mulig Velvillie og Forstaaelse og en overordentlig stor Redebonhed til Løsningen af de Opgaver, som netop dette Ministerium har sat paa sit Program. Landstinget har netop — hvad Venstres Ordfører her i Tinget kræver, og deri kan jeg i det store og hele være enig med Venstres Ordfører — virket som en prøvende, regulerende Faktor med Hensyn til de i Folketinget fremsatte Krav og ingenlunde som hindrende. Man kunde endda have forstaaet, om et Forslag som det foreliggende var blevet fremsat umiddelbart efter Systemskiftet, men den Gang var Løsenet fra Venstres Side et andet. Venstre krævede Reformen, og Venstre vilde vise, at man kunde bruge netop den Forfatning, man havde, og ser man tilbage paa den Tid, i hvilken Venstre har siddet ved Roret, maa man indrømme, at vi har faaet Reformen i Massevis. Vi har faaet mange gode Reformen, og vi har faaet mange, efter min Mening, mindre gode Reformen, men de er alle gennemførte i Forstaaelse med Landstinget i dets nuværende Sammensætning, og disse Reformen, mener jeg, er gennemførte i et Tempo, som intet lader tilbage at ønske i Retning af Hurtighed. Efter min Mening er det endog saa langt fra Tilfældet, at Landstinget kan siges at have virket hindrende overfor Folketinget, at jeg snarere vil være tilbøjelig til at sige, at hvis man skulde bebrejde Landstinget noget, skulde det vel